

afgive min Stemme over de foreliggende Forslag. Jeg har nemlig opfattet Bestemmelsen saaledes, at et sammentrædende Udvalg af begge Thing skulde forsøge at bringe Overeensstemmelse tilveie mellem begge Thing. Det forekommer mig derfor, at deri ligger en Besuldmægtigelse fra Thingene til de Herrer, som udgjøre Udvalget, at afgjøre Sagen paa den Maade, som de kunne komme overens om. Det er fra denne Side betragtet, at jeg ikke skønner, at jeg vil kunne komme til at stemme for noget af de 2 fremsatte Forslag. Thi dersom der var stillet et Forslag af hele Udvalget, saa vilde jeg idetmindste for min Person ansee mig forpligtet til at stemme derfor, selv om jeg fandt, at der var skeet Indrømmelser, som vare gaaede videre, end jeg under andre Omstændigheder vilde have indrømmet; men idet jeg betragter de af hvert Thing til Udvalget valgte Medlemmer som Besuldmægtigede for Thinget til at bringe Sagen til Endelighed, og altsaa at komme til en endelig Beslutning om at faae Loven ud, da veed jeg ikke, for hvilket af de 2 fremsatte Forslag jeg har at stemme. Dersom der kun er et Forslag fremsat af Udvalget, veed jeg, at naar jeg afgiver min Stemme derimod, gjør jeg Alt, hvad der staaer i min Magt for at forhindre Loven fra at komme ud, hvorimod naar jeg afgiver min Stemme for det eneste af Udvalget fremsatte Forslag, da gjør jeg, hvad der staaer i min Magt for at faae Loven ud. Men naar der foreligger 2 Forslag, veed jeg ikke, for hvilket jeg skal stemme; naar det er mit Dnsste at møde Majoriteten i det andet Thing, veed jeg ikke, om man der vil gaae ud paa at stemme for det ene eller for det andet. Der foreligger to Alternativer, og det er altsaa ikke muligt at sige med Bestemthed, om jeg, naar jeg stemmer for det ene, da afgiver min Stemme i den Retning, at Loven vil kunne komme ud.

Formanden: Jeg maatte dog tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af hvad den ærede sidste Landstingsmand yttrede. Jeg mener, at det efter Grundloven ikke er tvivlsomt, at det er Thingene, der have at afgjøre den omhandlede Gjenstand og ikke dette forenede Udvalg; men hvad jeg dog i Særdeleshed ønskede

at gjøre opmærksom paa, er, at den Tvivl, hvori den ærede Landstingsmand befinder sig med Hensyn til hvilken af de 2 fremsatte Indstillingsposter han skal følge, for at fremme at Loven udkommer, om han ogsaa selv ikke maatte være enig i alle dens Punkter, den er i dette Tilfælde tilstede, saalange man ikke veed, til hvilket Resultat det andet Thing er kommen eller vil komme ved Sagens Afgjørelse. Det er ikke, fordi her foreligger 2 forskellige Indstillinger, nemlig en Majoritets- og en Minoritets-Indstilling, at man er i denne Uvisshed; thi dersom det var Tilfældet, som den ærede Landstingsmand har antydnet, at man kun havde en eneste Indstilling, hvori hele Udvalget havde været enig, vilde man dog accurat være i samme Tilfælde. Det maa nemlig vel erindres, at det da kun er Udvalgets eenstemmige Mening man havde og ikke Forsamlingens, og den ærede Landstingsmand kunde meget let være i det Tilfælde, at han, naar han stemte for en saadan af Udvalget eenstemmigt antagen Indstilling, vilde komme til at virke imod, at Loven udkom, idet det andet Thing kan være imod Indstillingen, men derimod holde paa Forslaget, som det allerede engang tidligere var vedtaget. Det forekommer mig at være klart, at saalange man ikke veed, at det andet Thing er kommen eller vil komme til det eller det Resultat, er man i det Tilfælde, at man, hvad enten man stemmer for Forslaget eller ikke, kan komme til at virke for, at Loven kan komme ud, og kan komme til at virke for, at det ikke skeer.

Beskyldning: Jeg vilde blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af hvad den høitærede Formand har anført. Idet jeg anerkjender, saaledes som af den høitærede Formand antydet, at det ikke er det samlede Udvalg, der har at afgjøre Sagen, men det er kun ved Afstemning af hvert af Thingene, at Sagen kan blive endt, troer jeg allerede at have anerkjendt det i mit tidligere Dttrede. Idetmindste har det været min Hensigt derved, at jeg fremsatte, at jeg for min Part vilde ansee mig forpligtet til, at gaae langt videre i at indrømme Noget, forsaavidt de til Udvalget udnævnte Mænd vare gaaede ind paa en saadan Indrømmelse. Men med Hensyn til, naar der kun er eet Alternativ, da